

(1936) mogelijk. Deze zegt, p. 458 en 459, dat bij *A. maculator* de maat $100 b : c$ groter dan 100 zou zijn en bij *A. cuspidator* kleiner. Waarom de grens hier juist bij 100 moet liggen?

Uit de opmetingen werd bevonden, dat één soort zich van de beide andere onderscheidt doordat de afstand van de vierde epimeren (a) $140-170 \mu$ bedraagt, terwijl tegelijkertijd de verhouding $100 a : c$ varieert van 155 tot 206. Dit is dan de soort *A. batillifer*. Dit betekent, dat bij de inlandse ♀ van *A. batillifer* de afstand van de vierde epimeren 1,55 maal één lipbreedte bedraagt of meer. In de literatuur wordt bij buitenlandse exemplaren gesproken van 2 of minstens 2.

Blijven over de soorten *A. maculator* en *A. cuspidator*. Het scheiden van deze is mogelijk aan de hand van verhouding afstand vierde epimeren tot genitaalorgaan ($100 b : c$). Deze is bij *A. maculator* 111 of groter en bij *A. cuspidator* 110 of kleiner. De grens tussen beide soorten ligt bij 110—111 en niet bij 100.

Bij deze twee soorten varieert de afstand van de vierde epimeren (a) van $70-140 \mu$. Die van *A. maculator* is doorgaans groter dan die van de andere soort. De verhouding $100 a : c$ varieert bij *A. maculator* van 128 tot 187 en bij *A. cuspidator* van 80 tot 175. Dit kenmerk is dus voor de onderscheiding van geen waarde.

Uit het onderzoek van de ♂ en de ♀ van de drie besproken soorten is wel gebleken, dat de variabiliteit veel groter is dan KOENIKE in 1909 bekend was.

Zusammenfassung

Die Farbe des lebendigen ♂ von *Arrenurus knauthei* ist grün, nicht gelbbraun. Es wurde die Variabilität der Lefzenflecke bei *Arrenurus globator* ♀ besprochen.

Die Bestimmungen von *Arrenurus cuspidator*, *maculator* und *batillifer* ♂ und ♀ wurden erläutert und erweitert.

Literatuur

- KOENIKE, E., 1895, Ueber bekannte und neue Wassermilben. *Zool. Anz.* 485, 486.
 ———, 1896, Holsteinische Hydrachniden. *Forschber. Plön.* 4.
 ———, 1908, Beitrag zur Kenntnis der Hydrachniden. *Abb. Nat. Ver. Bremen* 19 (2).
 ———, 1909, Süßwasserfauna Deutschl. 12 (Brauer).
 PIERSIG, R., 1896—1899, Deutschlands Hydrachniden. *Zoologica* 19 (22).
 SOKOLOV, I., 1931, Beiträge zur Kenntnis der Hydracarinafauna des Ussuri-Gebietes. *Zool. Jahrb. Abt. Syst.* 61.
 VIETS, K., 1930, Zur Kenntnis der Hydracarina-Fauna von Spanien. *Arch. f. Hydrob.* 21.
 ———, 1936, *Tierwelt Deutschlands* 31-32. (Dahl).

Utrecht 3, Prof. Jordanlaan 66.

Sattleria nom. nov. (Lepidoptera, Gelechiidae)

door

Iosif CĂPUSE

In "The Moths of South Africa" 6 (1): 68, A. J. JANSE (1957) separated from the genus *Telphusa* Chambers, 1872 (= *Adrasteia* Chambers, 1872), the species *Telphusa probata* Meyrick, 1909, indicating it as the type species of an indepen-

dent genus, *Pseudotelphusa*, characterized chiefly by the absence of the gnathos.

K. SATTLER (1960) in his work "Generische Gruppierung der europäischen Arten der Sammelgattung *Gelechia* (Lepidoptera, Gelechiidae), *Dtsch. ent. Z.* (N.F.), 7 : 65, acknowledges the genus *Pseudotelphusa* Janse and includes into it the following European species: *scaella* (Scop., 1763), *tesella* (Hb., 1793), and *istrella* (Mann, 1866).

However, *Pseudotelphusa* is a name preoccupied by the Potamonid genus *Pseudotelphusa* Saussure, 1857 (Decapoda, Crustacea), described on page 305 of his work "Diagnoses sur divers Crustacés nouveaux de l'Amérique tropicale", *Rev. Mag. Zool.* (2) 9 : 304—308. For this reason I suggest that, according to the International Code of Zoological Nomenclature, the name of the Lepidopterous genus be replaced by *Sattleria* nom. nov.

This genus is named after Dr. Klaus SATTLER who has always kindly helped me in my studies of the family Gelechiidae.

I wish to express my grateful thanks to Miss Isabella GORDON for her great kindness in supplying me with data on the Potamonid genus *Pseudotelphusa* Saussure.

Romania, Bucuresti 1, Căș. post. 286.

Usinger, Robert L., *Monograph of Cimicidae (Hemiptera - Heteroptera)*. The Thomas Say Foundation, 1966, vol. 7, xi + 585 pag. Prijs \$ 10,—.

Duitsland en Engeland waren vóór de laatste wereldoorlog de centra van het onderzoek over bedwantsen. 20 jaar geleden is dit onderzoek verplaatst naar Berkeley, de Universiteit van California, waar het uitgroeide tot een omvangrijk project onder leiding van de bekende hemipteroloog professor USINGER. Deze bestudeerde al het oude materiaal, aanwezig in de grote musea en verzamelde nieuwe soorten (de helft van de 74 soorten werd pas de laatste 10 jaar ontdekt) tijdens expedities in Z.-Amerika, Afrika en de Orient. Het bemachtigen van Cimicidae is geen eenvoudige zaak. De jacht houdt in: het opsporen van roestplaatsen van warmbloedigen in holle bomen, rotsen en grotten. In mangrove-moerassen van Trinidad werden hoge bomen geveld, waarin vis-etende vlermuizen nestelen. Bij Cairo moesten rots-wanden opgeblazen worden om de nesten van vlermuizen en hun „bedwantsen” te bereiken en in Californië werden bergbeklimmers ingeschakeld, die zich aan het koord langs steile wanden lieten zakken om de nesten van muurwaluwen te inspecteren. De expedities leverden ook de specimens, die in Berkeley werden voortgekweekt. Aldus kwam het onderzoek op bredere basis te rusten. Het conventionele onderzoek, verricht in musea, leidde tot het beoefenen van de experimentele taxonomie. Een aantal medewerkers van USINGER, anatomen, fysiologen en cytologen, bewerkten hun gegevens in aparte hoofdstukken. De „Monograph of Cimicidae” is daardoor een uniek voorbeeld van een moderne analyse van een diergroep, waaraan ook de niet-systematicus veel genoeg zal beleven.

De eerste 250 pag. bevatten de volgende hoofdstukken: 1, Introductie (oorsprong van de 3 soorten geassocieerd met de mens; beïnvloeding van de taal, folklore). 2, Ecologie (invloed temperatuur, vochtigheid, voeding; biologie, vijanden en populatie-dichtheid). 3, Voeding (reacties van gastheer). 4, Overbrenging van ziekten. 5, Bestrijding. 6, Morfologie (het deel handelende over de metathoracale geurklieren werd bewerkt door CARAYON). 7, Paragenitale systeem (geschreven door J. CARAYON). (Dit systeem houdt verband met het merkwaardig verschijnsel van traumatische inseminatie, voorkomend bij alle Cimicidae en wel in